Dosarul nr. 1-71/2023
1-23071807-18-1-18052023

S E N T I N Ţ Ă
în numele legii

25 aprilie 2024 or.Ștefan Vodă
Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecător Olesea Ciocîrtă-Rusu
Grefier Silvia Salcuțan
Cu participarea:
Procurorului Diana Cernomorcenco
Apărătorului Iurie Cotovici
a judecat în ședință publică cauza penală privind învinuirea lui
*****, născută la *****, IDNP *****, domiciliată s. Popeasca, r-nul Ștefan Vodă, moldovean, cetățean al R.Moldova, divorțată, doi copii minori la întreținere, neangajată în câmpul muncii, anterior nejudecată.
în comiterea infracțiunii, prevăzute de art.320 alin.(1) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 19.05.2023–25.04.2024.
Procedura de citare legal executată.

Procurorul a pledat pentru recunoașterea inculpatei ***** culpabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art.320 al.(1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de – închisoare pe un termen de un an zile în penitenciar semiînchis pentru femei.

Inculpata ***** în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind dispusă anunțarea ei în căutare.

Apărătorul inculpatei, Iurie Cotovici, a solicitat încetarea procesului penal, nu a fost dovedită vinovăția inculpatei.

În baza materialelor din dosar şi a probelor examinate în şedinţă, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă:

La data de 01.07.2014, în privința lui *****, de către Judecătoria Ștefan Vodă a fost emis titlul executoriu în baza hotărârii judecătorești pe cauza civilă nr. 2-150/14, care a fost obligată să achite în beneficiul lui ***** pentru întreținerea copiilor minori, *****, născută la ***** și *****, născut la *****, pensia alimentară în mărime de 1/3 din salariu sau alte venituri lunare, începând cu data de 03.03.2014, până la majoratul copiilor.

***** cunoscând despre faptul că titlul executoriu, emis în baza hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă pe cauza civilă nr. nr. 2- 150/14, din 01.07.2014, reprezintă un document executoriu, fapt constatat conform art. 11 din Codul de executare și prevederilor art. 16 din Codul de procedură civilă, care prevede că

hotărârile instanțelor judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, inclusiv și persoanele fizice, intenționat nu l-a executat și s-a eschivat de la executarea acestuia, fapt ce a condiționat depunerea de către cet. ***** a titlului executoriu la Biroul executorului judecătoresc Iulia Danu.

Ca rezultat al neexecutării titlului executoriu pe cauza civilă nr. 2-150/14, cet. ***** prin hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă, din 13.10.2015, a fost sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională în formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale, inclusiv prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 10.12.2021, a fost sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională în formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale.

Necătând la măsurile întreprinse de către executorul judecătoresc Iulia Danu, de a executa titlul executoriu pe cauza civilă 2-150/14, și în pofida faptului că, asemenea faptă prin hotărârile Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 13.10.2015 și respectiv din 10.12.2021 i-a fost aplicată sancțiunea contravențională, ***** a continuat intenționat să nu execute titlul executoriu, eschivându-se prin diferite metode de la executarea acestuia sub diferite pretexte, fapt ce a condiționat acumularea unei datorii la achitarea pensiei alimentare la data de 01.06.2022, a sumei bănești de 293239,32 lei.

Instanța în temeiul art.321 CPP a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatei, fiind dispusă anunțarea în căutare.

Conform art. 321 alin. (2) pct.1) CPP, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul cînd inculpatul se ascunde de prezentarea în instanță.

Conform art.368 alin.(1) pct.2) CPP în ședința de judecată s-au dat citire la depozițiile lui ***** date la urmărirea penală în calitate de învinuită, unde a recunoscut vina în cele incriminate, însă folosindu-se de dreptul său, a refuzat să dea declarații (f.d.88-89).

Vina inculpatei de comiterea infracțiunii în neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanței de judecată, comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale, se confirmă și prin următoarele probe examinate în ședința de judecată:

Martorul Danu Iulia fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, la data de 11.08.2014 a fost primit titlul executoriu nr. 2-150/14 emis la data de 01.07.2014 de Judecătoria r-nul Ștefan Vodă prin care a fost dispus încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori *****, a.n. ***** și *****, a.n. *****, în cuantum de 1/3 din salariu și alte venituri începând cu data de 03.03.2014 până la împlinirea majoratului copiilor de la Onofrei Inna, locuitoarea s. Popeasca, raionul Ștefan Vodă. De la emiterea actului de încasare a pensiei pentru întreținerea copiilor minori și până în prezent cet. ***** nu și-a îndeplinit obligațiile și nu a achitata niciodată pensia de întreținere a copiilor minori. La data de 13.10.2015, a fost emisă hotărârea cu privire la cauza contravențională prin care cet. ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional pentru neachitarea datoriei de 20680 lei. ***** a fost anunțată în căutare, iar la întrebarea de ce nu achită pensia pentru întreținerea copiilor,

ultima a motivat că nu are de lucru și nu dispune de un salariu stabil din care să poată să achite pensia. La fel, Onofrei Inna este aptă de muncă, nu dispune de nici un grad de invaliditate și nu a prezentat nici un certificat confirmator de la oficiul forțelor de muncă. Prin sistemul de căutare ACCES s-a stabilit că, în perioada 04.04.2020 până în anul 2024 inculpata nu a traversat frontiera de stat. În anul 2020 ***** a fost angajată pe un termen de 6 luni și în anul 2021 a activat doar o lună. Din februarie 2021 până în prezent nu este angajată oficial. Astfel, ***** nu a achitat nici datoria acumulată la pensia de întreținerea copiilor minori și nici contravențiile aplicate în privința ei.

Vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii imputate se mai dovedește și prin probele materiale cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume:

Titlul executoriu nr. 2-150 din 01.07.2014, prin care instanța a hotărât ca să fie încasată de la Onofrei Ina, în beneficiul ***** pensia de întreținere a copiilor minori ***** și ***** în mărime de 1/3 din salariu sau alte venituri lunare, începând cu 03.03.2014 până la majoratul copiilor (f.d.16);

Încheierea din 11.08.2014, cu privire la intentarea procedurii de executare și aplicare a măsurilor de asigurare a executării, prin care s-a dispus intentarea procedurii de executare cu privire la executarea titlului executoriu nr. 2-150 din 01.07.2014, privind încasarea de la Roșea (Onofrei) Inna Valerii, în beneficiul lui *****, pensia de întreținere a copiilor minori ***** și ***** în mărime de 1/3 din salariu sau alte venituri lunare, începând cu 03.03.2014 până la majoratul copiilor (f.d.17);

Cerere de la cet. ***** din 21.07.2015, prin care a solicitat să fie acordat termenul de achitare a pensiei alimentare. (f.d.18);

Încheierea Judecătoriei raionului Ștefan Vodă din 18,11,2014, prin care s- a dispus anunțarea în căutare a debitorului *****(f.d.23);

Declarația cet. ***** din 21.07,2015, prin care aceasta confirmă faptul că cunoaște despre obligația la plată a pensiei alimentare și că a fost informată despre răspunderea ce o poartă pentru eschivarea cu rea voință de la plata pensiei alimentare (f.d.25);

Hotărârea cu privire la cauza contravențională din 13.10.2015, emisă de Judecătoria raionului Ștefan Vodă, prin care ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional și aplicată sancțiunea contravențională în formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale (1000 lei) (f.d.28-29);

Încheierea Judecătoriei raionului Ștefan Vodă din 02.11.2016, prin care s-a dispus anunțarea în căutare a debitorului ***** (f.d.31);

Răspuns parvenit de la Serviciul Fiscal de Stat cu nr. 26-15/2-28/86170 din 02.08.2021, prin care se constată veniturile obținute de către ***** în perioada anilor 2018-2020 (f.d.39);

Hotărârea din 10.12.2021, emisă de Judecătoria Căușeni, prin care ***** a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional și aplicată sancțiunea contravențională în formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale (1500 lei) (f.d.41-42);

Informație privind veniturile și proprietățile debitorului ***** din registrele de stat, pentru perioada anilor 2020-2022 (f.d.45).

Analizând probele din dosar examinate în şedinţa de judecată, toate circumstanțele cauzei, instanța consideră că vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii a fost dovedită integral.

Astfel acțiunile inculpatei *****, se încadrează juridic în baza art.320 alin.(1) Codul penal – Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărîrii instanţei de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancţiunii contravenţionale.

În conformitate cu art.101 alin. (1), (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu art.100 alin.(4) Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu art.93 alin.(1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.51 alin.(1) Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul Penal, că se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Astfel instanța de judecată reține că, *Obiectul juridic* al infracțiunii prevăzute art.320 alin.(1) Codul Penal, îl constituie relațiile sociale referitoare la asigurarea autorității hotărârilor judecătorești prin care se continuă înfăptuirea justiției.

Obiect special secundar sunt relațiile sociale referitoare la drepturile cetățenilor, care se realizează prin executarea hotărârilor judecătorești.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, încearcă să lovească sau lovește, exprimă amenințări persoanelor care execută hotărârea, interdicții, săvârșesc acte de corupere a persoanelor cu funcții de răspundere obligate să controleze ori să execute această hotărâre, indiferent dacă aceste acțiuni au avut loc la începutul, mai târziu, în cursul executării hotărârilor judecătorești. Inacțiunea persoanei poate fi exprimată oral sau în scris și prin neîntreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerând

că hotărârea nu este corectă etc. Prin noțiunea de hotărâri ale instanței de judecată se înțeleg hotărârile date de către instanță în cauzele civile, penale, contravenționale, contencios administrativ, intrate în vigoare și pasibile de executare. Infracțiunea dată se consideră consumată din momentul neexecutării hotărârii judecătorești.

Ca urmare a acțiunilor/inacțiunilor intenționate comise de către ***** prin hotărârea Judecătoriei raionului Ștefan Vodă din 13.10.2015, a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art.318 alin (1) Cod contravențional, din motivul neexecutării hotărârii judecătorești din 01.07.2014 cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei alimentare.

Ulterior, ***** acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, intenționat nu a executat, până în prezent, hotărârea instanței de judecată nominalizată.

Latura subiectivă se manifestă numai prin intenție directă. Făptuitorul conștientizează că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată și dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei în baza acestui articol.

La caz, reieșind din însăși declarațiile inculpatei, dar și din celelalte probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța a stabilit că inculpata cunoștea despre existența datoriei și conștientiza despre necesitatea stingerii acesteia, la fel și despre faptul că până în prezent nu execută hotărârea judecătorească.

La caz instanța de judecată va reține și faptul că o condiție obligatorie pentru tragerea făptuitorului la răspundere, este ca neexecutarea sau eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată să fie comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale, iar prin urmare în cazul infracțiunii prevăzute de art.320 Cod penal, nu se urmărește aceiași faptă, ci alta comisă de către subiectul care anterior a comis o încălcare. Este o continuare a urmării persoanei dar nu o reîncepere a urmăririi. Continuitatea respectivă are caracter penal deoarece condițiile în care se urmărește fapta sunt mai grave, fiind comisă infracțiunea prin inacțiune, chiar și dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Mai mult că, în acest context s-a expus și Curtea Constituțională în Hotărârea nr.13 din 11.06.2013 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale art.320 Cod penal din 18.04.2012, în redacția Legii nr.173 din 09.07.2010, potrivit căreia în art.77 sa notat că, *„Cu referire la aplicarea eficientă a sancțiunilor pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive, Curtea relevă că, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a statuat că neexecutarea unei obligații legale constituie o infracțiune instantanee, care este completamente consumată prin omisiunea de a îndeplini acțiunea prescrisă de lege. O astfel de infracțiune se realizează la un moment dat printr-un fapt unic. Respectivele raționamente sunt expuse de către Curtea Europeană în decizia Smolickis vs. Letonia din 27 ianuarie 2005, în care Curtea s-a pronunțat în privința sancționării repetate a unei persoane pentru neexecutarea obligației legale de a depune bilanțul financiar. Curtea reține în speța respectivă că, la pornirea procedurii penale,*

ulterior celei contravenționale împotriva debitorului, legiuitorul a circumscris obiectul urmăririi penale și a precizat că aceasta nu se referă decât la perioada posterioară primei sancționări”.

Prima sancționare conform prevederilor art. 318 Cod contravențional și a doua conform art. 320 Cod penal se referă la perioade distincte, între care nu există suprapunere, chiar dacă inerția persoanei sancționate față de executarea hotărârii judecătorești era aceeași înainte, pe parcursul și între cele două perioade. Deoarece debitorul s-a obstinat să nu execute hotărârea judecătorească devenită executorie după prima sa sancționare contravențională, cea de-a doua sancționare penală se întemeiază pe refuzul său repetat, însă totuși distinct, de a se conforma legii.

Astfel, instanța de judecată, a ajuns la concluzia că, în acțiunile ce i se incriminează inculpatei *****, se regăsesc elementele laturii obiective și subiective a componenței de infracțiune prevăzute de art.320 alin.(1) Codul penal, iar în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine vinovăția inculpatei și intenția directă de a nu executa documentul executoriu.

Cît ține de poziția apărării precum că vinovăția inculpatei nu a fost dovedită în cadrul ședinței de judecată, instanța o apreciază critic, or, probele cercetate în cadrul ședinței de judecată coroborează între ele și în cumul dovedesc vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii imputate, iar alte probe care ar combate cele constatate în cadrul ședinței de judecată de către partea apărării nu au fost prezentate.

Conform art.7 alin.(1) Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art.61 Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Instanţa atestă că inculpata, la momentul comiterii faptei, nu se afla la evidența medicului narcolog şi nici la evidența medicului psihiatru (f.d.48-49).

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persona celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

Circumstanțele ce atenuează răspunderea penală, conform art.76 CP în privința lui ***** sunt: comiterea pentru prima dat e unei infracțiuni ușoare.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art.77 în privința lui ***** nu s-au stabilit.

Conform art.16 Cod penal, infracțiunea imputată lui ***** este infracțiune ușoară, care prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 650 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

Astfel, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, care anterior n-a fost condamnat,(f.d.84), pentru prima dată se află pe banca acuzaților fiindu-i incriminată o faptă, care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, conform cazierului contravențional ***** pe perioada anului 31.05.2009-03.05.2023 a comis o contravenție de injurie (f.d.86) la locul de trai este caracterizat satisfăcător, nu are un loc de muncă permanent, la întreținere doi copii minori, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatei pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acestei pedepse, aşa cum s-a constatat că, scopul pedepsei penale poate fi atins fără izolarea de societate a inculpatei, acestea fiind corespunzătoare faptelor comise, totodată, având în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării şi reeducării inculpatului.

În corespundere cu prevederile art.90 alin. (1), (2) Cod penal dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție şi de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei şi termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente. Termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani.

Una din prerogativele instanței de judecată este să aprecieze că scopul pedepsei penale poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia și în baza art. 90 Cod penal poate suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite.

Totodată, instanța de judecată, reține că, inculpatului urmează a fi stabilit un termen de probă rezonabil, în interiorul căruia, să demonstreze corectarea sa, prin comportamentul exemplar, ori de altfel, suspendarea condiționată a executării pedepsei poate fi anulată cu trimiterea inculpatului în penitenciar pentru executarea pedepsei cu închisoare.

Raportând ansamblul de împrejurări expuse supra, instanța de judecată constată că aplicarea în privința lui *****, ţinînd cont de personalitatea făptuitorului, a celei mai drastice pedepse, este lipsită de temei şi nu se regăseşte în circumstanţele cauzei şi personalitatea inculpatului, impunând aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Astfel, se constată că situaţia inculpatului permite instanţei de judecată de a concluziona că dânsa nu prezintă pericol pentru societate şi izolarea sa de societate nu este o măsură necesară şi echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia şi fapta comisă, ţinându-se cont şi de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit, or, pronunţarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiţionată a executării pedepsei

perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere şi scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

În susținerea acestei poziții instanța de judecată reține și prevederile pct.1 al Recomandării nr. R22(99) a Comitetului de Miniștri din 30.09.1999, care indică că privarea de libertate trebuie considerată o sancţiune sau măsură extremă şi, de aceea, trebuie impusă numai când, din cauza gravităţii infracţiunii, orice altă sancţiune sau măsură ar fi evident inadecvată.

Instanța a verificat și posibilitatea aplicării sancțiunii sub formă de amendă și muncă neremunerată inculpatei, însă ținînd cont de faptul că ultima potrivit învinuirii aduse, datorează o sumă de bani destul de impunătoare în scopul stingerii datoriei acumulate la pensia de întreținere a copiilor minori, instanța ajunge la concluzia că ultima nu va fi în stare să execute pedeapsa cu amenda, totodată, instanța consideră inoportună și aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or inculpata la ședințele de judecată nu s-a prezentat, fiind anunțată în căutare, respectiv nu s-a putut verifica starea de sănătate a acesteia pentru a verifica dacă are posibilitatea să execute pedeapsa sub formă de muncă neremunerată, la fel nu se cunoaște nici locul de aflare a acesteia ceea ce va duce la îngreunarea executării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Luînd în considerație cele expuse, în conformitate cu prevederile art. 340, 384-385, 389, 392-396 CPP, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

***** se recunoaște vinovată de comiterea infracţiunii, prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Conform art.90 Codul penal, pedeapsa stabilită lui ***** prin prezenta sentinţă se suspendă condiţionat pe un termen de probaţiune de 1 (unu) ani.

Termenul executării pedepsei în privința lui ***** urmează a fi calculat din data devenirii definitive a sentinței.

Se explică lui ***** că, executarea pedepsei nu se v-a dispune dacă aceasta în termenul de probaţiune nu v-a comite o altă infracţiune şi prin comportare exemplară v-a îndreptăţi încrederea acordată.

După intrarea sentinței în vigoare, instanța va expedia sentința și dispoziția de executare la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul *****, pentru punerea sentinței în executare.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

Preşedintele şedinţei, judecător Olesea Ciocîrtă-Rusu